RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0490 van 21 november 2012 in de zaak 1112/0529/A/4/0469

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

de heer
 mevrouw

VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

vordering tot vernietiging werd behandeld.

In zake:

II.

	advocaat Els EMPEREUR kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59 waar woonplaats wordt gekozen		
	verzoekende partijen		
	tegen:		
	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN		
	verwerende partij		
	P VAN DE VORDERING		
	d met een aangetekende brief van 15 maart 2012, strekt tot de vernietiging deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 januari 2012.		
heer en mevrouw beslissing van het co september 2011,	t administratief beroep van advocaat Jan VAN KERCKHOVEN namens de , de heer en mevrouw en de heer en mevrouw tegen de llege van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem van 5 waarbij onder voorwaarden aan de verzoekende partijen een ergunning werd verleend, gedeeltelijk ingewilligd.		
De deputatie heeft aan de verzoekende partijen onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van parkeerplaatsen aan een handelszaak en een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor een terras en de overdekking van een terras.			
De bestreden beslissin omschrijving	ng heeft betrekking op de percelen gelegen te en met als kadastrale		

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 september 2012, waar de

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sam VOET die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 13 maart 2008 weigerde de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor een terras en 3 parkeerplaatsen aan de handelszaak van de verzoekende partijen en 2 parkeerplaatsen aan de overzijde van de straat.

Op 20 november 2008 weigerde de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van het terras en voor het aanleggen van 2 parkeerplaatsen aan de overzijde van de straat.

Op 29 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "regularisatie van een handelszaak met terras".

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan 'Mechelen', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

1996.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 mei 2011 tot en met 25 juni 2011, wordt een collectief bezwaarschrift ingediend.

De brandweer van Bornem brengt op 23 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 16 augustus 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem verleent op 5 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

"

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de ordening van het gebied bekend. Door de configuratie en de reeds aanwezige bebouwing op de omliggende percelen brengt de voorgestelde aanvraag, draaien koelcel, regularisatie van een handelszaak met terras, de goede ordening van het gebied niet in het gedrang. De externe exploitatie van de horeca-activiteiten kunnen onder geen enkele omstandigheid toegelaten worden omwille van de overlast naar de omgeving toe.

Het draaien van de koelcel: de deputatie verleende op 13-03-2008 reeds een vergunning voor de koelcel met deze inplanting.

De privacy van derden wordt niet in gevaar gebracht.

. . .

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

- het advies van de gemeentelijke brandweer is strikt na te leven;
- de voorgestelde terrasaanpassing dient uitgevoerd te worden, maar de externe exploitatie van de horeca-activiteiten kunnen onder geen enkele omstandigheid toegelaten worden omwille van de overlast naar de omgeving toe;
- de aanwezige niet vergunde constructie (vb. houten schutsels op de scheiding ed) dienen te worden geweigerd en verwijderd;
- de beplanting door te voeren het eerstvolgend plantseizoen;
- de parkeerplaatsen op eigen terrein te realiseren;
- de voorziene terrasoverkapping volgens plan 4/4 (vergunde toestand) is niet correct weergegeven en wordt dan ook geweigerd

..."

Tegen deze beslissing wordt op 4 oktober 2011 administratief beroep aangetekend bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bornem handhaaft op 17 oktober 2011 het eerder ingenomen standpunt.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 november 2011 om het beroep deels in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de parkeerplaatsen, doch te weigeren voor het terras en de overdekking van het terras.

Na de hoorzitting van 28 november 2011 verdaagt de verwerende partij de uitspraak over het administratief beroep voor een aanvullend onderzoek met betrekking tot de parkeerplaatsen, de koelcel en het open of gesloten karakter van het terras.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag opnieuw om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de parkeerplaatsen en te weigeren voor het terras en de overdekking van het terras.

De verwerende partij beslist op 12 januari 2012 om het beroep deels in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de parkeerplaatsen, doch te weigeren voor het terras en de overdekking van het terras. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

"..

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

In haar beslissingen van 13 maart 2008 en 20 november 2007 heeft deputatie geoordeeld dat het aan- en afrijden van de auto's en de gasten op het terras, hinder veroorzaken voor de aanpalenden. Tot 2 maal toe heeft de deputatie het terras bij deze horecazaak niet verenigbaar geacht met de omgeving. Ook de vorige aanvraag tot regularisatie bevatte de vraag tot verbreding van de groenstroken op het terras.

Toen werd door deputatie geargumenteerd dat het verbreden van de groenstroken wel zorgt voor een visuele afscherming van het terras tov de buren maar dat dit het lawaai niet tegenhoudt. Deputatie heeft zich toen aangesloten bij de argumenten van de bezwaarindieners en geoordeeld dat een terras met 8 tot 10 tafels bij het restaurant de draagkracht van het perceel overschrijdt.

Tov de vorige aanvraag zijn er geen argumenten bijgebracht die dit standpunt zouden wijzigen. Gelet op de ligging van de horecazaak in een woonomgeving, kan enkel de uitbating van een horecazaak intern in het gebouw verenigbaar worden geacht met de omgeving.

Het college van burgemeester en schepen vergunde de aanpassingen aan het terras maar onder de expliciete voorwaarde dat een externe exploitatie van de horecaactiviteiten onder geen enkele omstandigheid kan worden toegelaten.

Vanuit ruimtelijk oogpunt is een verbreding van de groenzones en minder verharding beter voor de omgeving. Echter zal het vergunnen van het terras ook het commercieel gebruik ervan met zich meebrengen, wat zoals boven al uiteengezet niet aanvaardbaar is omwille van de bijkomende hinder voor de aanpalenden.

Ondanks de 2 afgeleverde weigeringen voor het terras, heeft de uitbater volgens de plannen nog een overdekt terras bijgeplaatst. Dit zorgt voor een bestendiging van het gebruik van het terras is kan vanuit ruimtelijk oogpunt niet worden aanvaard.

Gelet op voorgaande komen alleen de parkeerplaatsen op het eigen terrein voor vergunning in aanmerking.

De vergunning wordt steeds afgeleverd volgens de voorgebrachte plannen. Indien deze plannen niet overeenstemmen met de werkelijkheid, zoals de beroepers argumenteren, zal de vergunning onuitvoerbaar zijn en blijft de horecazaak in strijd met de gemeentelijke verordening inzake parkeren.

Het draaien van de koelcel tot op 2m12 en 3m07 van de perceelsgrenzen werd reeds vergund door deputatie op 13 maart 2008 en is dus thans zonder voorwerp ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Het bestreden besluit is met een aangetekende brief van 6 februari 2012 betekend aan de verzoekende partijen. Het beroep, ingesteld op 15 maart 2012, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De verzoekende partijen zijn de aanvragers van de vergunning en beschikken op grond van artikel 4.8.16, § 1, 1° VCRO over het vereiste belang.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Tweede middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.7.21, § 1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Ze zetten uiteen:

"

De bestreden beslissing stelt, aangaande de ontvankelijkheid van het administratief beroep louter:

. . .

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de door verzoekende partijen in de "nota van de vergunninghouder" opgeworpen exceptie, omtrent het niet aantonen van enige "rechtstreekse" of "onrechtstreekse" hinder door de beroepende partijen, door de Deputatie werd onderzocht en beantwoord.

Deze exceptie werd als volgt verwoord, in de "nota van de vergunninghouder", opgemaakt door de verzoekende partijen in het kader van de administratieve beroepsprocedure (STUK 8):

. . .

Deze exceptie is niet onderzocht, en de bestreden beslissing geeft niet aan waarom men van oordeel is dat de beroepende partijen in het kader van de administratieve beroepsprocedure wel voldoende aantoonden, dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder zouden ondervinden.

Om die reden is artikel 4.7.21§1 VCRO, in samenhang gelezen met de formele motiveringsplicht in de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, en het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, als beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

Volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State is de vergunningverlenende overheid immers verplicht, a fortiori wanneer een exceptie of bezwaar de openbare orde raakt, om een bezwaar te onderzoeken, en het antwoord moet blijken uit de beslissing

zelf (cfr. in die zin R.v.St., Van Langenhove, nr. 200.756 van 11 februari 2010; R.v.St., NV Husbosch Bouwbedrijf, nr. 121.421 van 7 juli 2003).

De rechtspraak van de Raad van State, in verband met openbare onderzoeken, kan per analogie worden toegepast op de thans voorliggende situatie, waarin in het kader van een administratief beroep excepties worden opgeworpen:

. . .

Uw Raad aanvaardt trouwens in haar vaste rechtspraak dat de hoedanigheid van "aanpalende" niet voldoende is om een belang te hebben bij het instellen van een annulatieberoep bij Uw Raad (hetgeen mutatis mutandis ook geldt bij de Deputatie, nu ook in deze bepaling melding wordt gemaakt van een "rechtstreekse" of "onrechtstreekse" hinder):

. . .

Het spreekt dan ook voor zich dat de Deputatie de exceptie van de verzoekende partijen, die de openbare orde raakt, aan een ernstig onderzoek had moeten onderwerpen, hetgeen niet gebeurde. Er is zelfs geen motivering terzake voorhanden in de bestreden beslissing.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij heeft nagelaten om de exceptie te onderzoeken die ze hebben aangevoerd tijdens het administratief beroep, met name dat de beroepers niet aannemelijk maken dat ze hinder en nadelen kunnen ondervinden ten gevolge van de bestreden beslissing.

2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn. Hieruit volgt dat enkel met de in het bestreden besluit vermelde motieven rekening kan worden gehouden.

3.		
Uit de bestreden beslissing blijkt	dat het administratief beroep	werd ingesteld door "Jan Van
Kerckhoven, advocaat names	, belanghebbende derde,	, belanghebbende derde en
, belanghebbende derde".		

Uit artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO volgt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, administratief beroep kan instellen tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen.

4. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partijen tijdens de administratieve beroepsprocedure op een uitvoerige wijze hebben aangevoerd dat het beroep "in hoofde van alle beroepsindieners" onontvankelijk is omdat ze geen hinder of nadelen ten gevolge van de vergunningsbeslissing aantonen.

Er dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij in de bestreden beslissing onder de titel "ontvankelijkheid" zonder enige motivering aangaande de "hinder of nadelen" zoals bedoeld in artikel 4.7.21, § 2, 2° tot de conclusie komt dat het "beroep als ontvankelijk (dient) te worden beschouwd".

De bestreden beslissing schendt de formele motiveringsplicht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

	Om deze redenen beslist de Raad voor Vergunningsbetwistingen				
1.	Het beroep is ontvankelijk en gegrond.				
2.	De Raad vernietigt de beslissing van de verwe de verzoekende partijen onder voorwaarden e voor het regulariseren van parkeerplaa stedenbouwkundige vergunning geweigerd vo terras, op de percelen gelegen te	en stedenbouwkundige vergunning verleend itsen aan een handelszaak en een oor een terras en de overdekking van een			
3.	B. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van advocaat Jan VAN KERCKHOVEN namens de heer en mevrouw, de heer en mevrouw en de heer en mevrouw en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.				
4.	 De kosten van het beroep, bepaald op 350,00 euro, komen ten laste van de verwerende partij. 				
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 november 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:					
Nathalie DE CLERCQ,voorzitter van de vierde kamer,					
	met bijstand van				
Hild	legard PETTENS, toegevoegd griffier.				
De	toegevoegd griffier,	De voorzitter van de vierde kamer,			
Hild	legard PETTENS	Nathalie DE CLERCQ			